

ΕΤΟΣ 62ον

12 Ὀκτωβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3202)

Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ γνωστὴ παραβολὴ τοῦ σπορέα ἀκούστηκε στό ἱερό Εὐαγγέλιο σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, σπορέας ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ διάκονος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Παίρνει ὁ Χριστὸς μιὰ ἀπλὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸ βίον γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσει ἀλήθειες χρήσιμες στό νὰ σωθοῦμε, δηλαδή νὰ Τὸν γνωρίσουμε, νὰ Τὸν συναντήσουμε. Ὁ σπόρος ἔπεσε σὲ διαφορετικὲς ποιότητες ἐδάφους καὶ ἀναλόγως καρποφόρησε σὲ διαφορετικὲς ποσότητες ἢ καὶ καθόλου. Ὅλες αὐτές οἱ «περιπέτειες» πού ὑφίσταται ὁ σπόρος συμβολίζουν καὶ τίς «περιπέτειες» τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ μέσα στὶς καρδιές τῶν πιστῶν μὲ τὰ ἀνάλογα ἀποτελέσματα.

Αἰτίες ἀκαρπίας

Τὶς εἰκόνας τοῦ ἀγροτικοῦ δρόμου ὅπου ὁ σπόρος καταπατεῖται ἀπὸ τοὺς διαβάτες ἢ τὸν τρῶνε τὰ πουλιά, τῆς ἀνυδρῆς πέτρας καὶ τῶν ἀγκαθῶν, παραβάλλει ὁ Κύριος πρὸς τίς πραγματικὲς αἰτίες τῆς πνευματικῆς στειρότητας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, στὸν Ὅποιο δανεῖζει τὰ χεῖλη του ὁ Ἱερέας, ἐξακτινώνεται πρὸς τίς ἀνθρώπινες καρδιές.

Ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου πού ἀκοῦνε ἀπλῶς καὶ μόνο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ διάβολος, σάν ἀδιάφορος καὶ μαζὶ κακοῦργος περαστικός ἢ σάν ἀρπακτικὸ ὄρνιθον, ἀμέσως ἀπομακρύνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδιά του, μήπως καὶ σωθοῦν. Ἡ καρδιά του, λόγω τῆς χρόνιας ἐπίδρασης παθῶν καὶ δαιμόνων ἔχει χάσει τὴν ἀκοή της. Παραμένει παντελῶς ἀδιάφορη, ψυχρὴ. Ἀκόμη καὶ στὴν ἄλλῃ περίπτωση πού, σάν νὰ ἐνθουσιάζεται κιόλας κάποιος πού ἀκοῦει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, λόγω σκληροκαρδίας –πού παραβάλλεται ἐδῶ μὲ πέτρα– δὲν «ἀνοίγει χῶρον» στό σωτήριο μήνυμα νὰ ἔρθει νὰ τὸν συναντήσει. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ περίπτωση πειρασμοῦ ξεχνοῦν ὅ,τι ἄκουσαν.

Εἶναι κι ἄλλῃ μιὰ κατηγορία ἀκροατῶν, κατὰ τὸν ἱερό Εὐαγγελιστὴ: ἐκεῖνοι πού ἀκοῦνε, ἀρχικὰ θερμαίνονται, ἀλλὰ συμπνίγονται ἀπὸ λογισμοὺς, πάθη

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· Καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αὐτὰ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ὀρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφάνει· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκούετω.

καὶ τὸν πολυμέριμνο τρόπο ζωῆς τους, ὑπηρετώντας τὴ φιλοδοξία, τὴ φιλοσορκία καὶ τὴ φιλοκρηματία, οἱ ὁποῖες τελικὰ καὶ ὑπερισχύουν.

Ἡ καρποφορία τῆς εὐφορῆς γῆς

Ἐπὶ τὸν ὅμοιο τρόπο καὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ ἄδοξη, καθοπροαίρετη καὶ εὐθεία καρδιά. Σὲ αὐτοὺς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καρποφορεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴ χωρητικότητα τους. Φυσικὰ τοὺς πιστοὺς δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει, οὔτε γνωρίζουν τὴ χωρητικότητα αὐτή. Ἐκεῖνο ὅμως πού τοὺς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ ἐκθειάζουν συνεχῶς τὴν προαίρεσή τους ἐναντι τοῦ δωρεοδότη Θεοῦ, ἀσκούμενοι στὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς καὶ ἐφαρμόζοντας τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες κατὰ τοὺς Πατέρες μας ἀποτελοῦν τὸ μόνο ἄριστο φάρμακο γιὰ τὴν ταλαιπωρημένη ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων. Ταυτόχρονα ἐνθουσιάζονται, πού σημαίνει ὅτι ποτὲ δὲν πέφτουν στὴν παγίδα τῆς ἀπελπισίας, διότι «ὁ Θεὸς θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ λάβουν πλήρη γνώση τῆς ἀλήθειας» (Α' Τιμ. 2,4).

Ἔτσι, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ αὐτοὺς ἔχει καταλυτικὴ ἐπίδραση. Κατανοοῦν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κρατοῦν σφιχτὰ μέσα τους, θεμέλιο τοῦ βίου τους. Ὁ λόγος μὲ τὴ σειρά του τοὺς μεταμορφώνει. Ἀνθρωποπαθῶς θὰ λέγαμε ὅτι τοὺς διαπερνάει, τοὺς ζυμώνει, τοὺς μαλάσσει, τοὺς λειαίνει, τοὺς τέμνει βαθιὰ σὰν δίκικοπο μαχαίρι καὶ τελικὰ τοὺς ἐνδύει μὲ πνευματικὰ ἄμφια λαμπρά, πού

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ἐβγῆκε ὁ γεωργὸς διὰ νὰ σπεῖρῃ τὸν σπῆρον του. Καὶ ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον καὶ καταπατήθηκαν καὶ τὰ πηπνὰ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἔφαγαν· ἄλλοι ἔπεσαν εἰς πετρώδες ἔδαφος καὶ ὅταν ἐφύτρωσαν, ἐξεράθηκαν, διότι δέν εἶχαν ὑγρασίαν· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια καὶ ὅταν φύτρωσαν τὰ ἀγκάθια, τοὺς ἐπνιξαν τελείως· καὶ ἄλλοι ἔπεσαν εἰς καλὸν ἔδαφος καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἀπέδωκαν ἑκατὸ φορές περισσότερον καρπὸν». Οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὐτή. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' ἐσᾶς ἔχει δοθῆναι τὸ νὰ γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἰς τοὺς λοιποὺς δίδονται μὲ παραβολάς, διὰ νὰ κηρύττουν ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν ἀλλὰ νὰ μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολὴ αὐτὴ σημαίνει τὰ ἐξῆς: Ὁ σπῆρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι πού ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἄκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν τους, διὰ νὰ μὴ πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι δὲ πού ἔπεσαν εἰς τὸ πετρώδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ὅταν ἀκούσουν, δέχονται μὲ χαρὰν τὸν λόγον ἀλλὰ δέν ἔχουν ρίζαν· προσωρινῶς πιστεύουν καὶ τὸν καιρὸν τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνο πού ἔπεσε στὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν, ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τους συμπίνγνται ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ ὁ καρπὸς τους δέν ὠριμάζει. Ἐκεῖνο δὲ πού ἔπεσε εἰς τὸ καλὸν ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι πού μὲ καρδίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν ἀκούουν τὸν λόγον, τὸν διατηροῦν καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ, ἐφώνησε: «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτὰ διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀντανεκτοῦν τὴ δόξα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ μιά τέτοιου εἶδους μεταμόρφωση ἔχουμε ἀνάγκη οἱ ἄνθρωποι σήμερα. Ἀπὸ σπορεῖς πού νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι μεταμορφωμένοι καὶ ἀπὸ μεταμορφωμένους πιστοὺς, οἱ ὅποιοι μόνοι μποροῦν νὰ μεταμορφώσουν τοὺς ἄλλους μὲ τὰ ἔργα ἀρετῆς τους. Ἐργα ἀρετῆς εἶναι ἐκεῖνα πού γίνονται γιὰ τὸν Θεὸ καὶ ὄχι γιὰ νὰ τροφοδοτήσουν τὸν ἐγωισμό μας καὶ νὰ βελτιώσουν τὴ δημόσια εἰκόνα μας.

Σὲ ποιά κατηγορία ἀνήκουμε ἐμεῖς;

Ἐάν ἀνήκουμε στὶς πρῶτες κατηγορίες τῶν ἀμελῶν, νωθρῶν, ἡδυπαθῶν, ἄς μὴν ἀπογοητεύμαστε ἀδελφοί! Μπροστὰ μας βρίσκεται ὁ δρόμος γιὰ βελτίωση. Ἐάν πάλη ὀρθὰ βαδίζουμε, ἄς μὴν ξεχνιόμαστε, ἄς μὴν ἀμελοῦμε, ἄς μὴν ἀποθρασυνόμαστε, ὑποτιμώντας τοὺς συνανθρώπους μας. «Αὐτὸς πού νομίζει ὅτι βαδίζει καλὰ, ἄς προσέξει μὴν πέσει κάτω», μᾶς τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α΄ Κορ. 10-12).

12 Ὀκτωβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787)»,
Πρόβου, Ταράχου καί Ἀνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομνίνης μάρτυρος,
Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου († 1022).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8- 15– Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 5-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ὀκτωβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. 1α΄ 31 - 1β΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

Ὁ δρόμος τῆς βελτίωσης περνάει μέσα ἀπό τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία καὶ ἐρμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγία Γραφή. Δέν πρέπει νά ἀμελοῦμε: «τώρα εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς, τώρα εἶναι ἡ μέρα τῆς σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6,2). Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς παρέχει τὰ κατάλληλα μέσα γιὰ νά βελτιώσουμε τὴν πνευματική μας ἀκοή καὶ νά ὀξύνουμε τὴν πνευματική μας ὄραση. Ἡ συμμετοχή μας στὸν ἐκκλησιαστικὸ τρόπο ζωῆς, δηλαδή στὰ σωστικά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν, τῆς προσευχῆς καὶ μάλιστα τῆς ἀδιαλείπτου νυχθημέρου νοερῆς ἐγκάρδιας καὶ ἔμπονης προσευχῆς τόσο γιὰ τίς δοκιμασίες τίς δικές μας, ὅσο καὶ γιὰ τὰ βᾶσανα, τίς θλίψεις καὶ τίς συμφορές ὅλου τοῦ κόσμου, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς βαθιᾶς γνώσης τῶν Γραφῶν καὶ τῶν θείων συγγραφῶν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, θά πλιτύνουν τὴν καρδιά μας καὶ θά φωτίσουν τὸν νοῦ μας τοῦ «συνιέναι τὰς γραφάς». Ἔτσι ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα μας, πράγματα ἀληθῆ, θά καρποφοροῦν δοξάζοντας τὸν Θεὸ καὶ τρέφοντας τὸν πῆλσιόν.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θά ξεκινήσει τὸ Σάββατο 18 Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ὥρα 18:00.
Εἶναι ἀνοικτὸ καὶ ἀπροϋπόθετο γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τὸ παρακολουθήσουν.

• Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272315-316

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr